

Motion till riksdagen 2005/06:A302

av Alf Eriksson m.fl. (s)

Rehabiliteringsskyldighet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om arbetsgivarens ansvar för en arbetstagare efter en rehabiliteringsperiod.

Motivering

I spåren av ohälsan på arbetsplatser följer att många ”färdigrehabiliterade” människor sägs upp på grund av arbetsbrist.

Egentligen borde lagstiftningen som finns idag vara tillräcklig för att motverka detta. Denna innebär att arbetsgivaren har skyldighet att genomföra rehabilitering av den anställde som har fått någon form av skada som innebär att denne inte längre kan genomföra sitt ordinarie arbete. Arbetsgivaren kan inte bara säga upp personen utan måste i första hand pröva om det går att hitta annat arbete internt. Om alla möjligheter är uttömda så kan arbetsbrist uppkomma som enda möjlighet och därmed kan en uppsägning bli aktuell efter förhandling med den fackliga organisationen. Hos större arbetsgivare borde detta innebära att det är mycket svårt att säga upp en anställd av dessa skäl.

Syftet med detta system, som borde fungera i teorin, är att arbetsgivaren så långt som det är möjligt skall ta sitt ansvar och inte lasta över det ekonomiska ansvaret på samhället. Uppenbarligen fungerar inte systemet idag på ett tillfredsställande sätt. Det är alldeles för många som får lämna sina arbetsplatser trots att de borde kunna vara kvar i någon form av arbete. Detta innebär dels att den enskilde hamnar i en mycket tuff situation, dels att samhället får ta över kostnaderna i form av a-kassa eller förtidspensioner. Vi bör av dessa skäl se över möjligheten att stärka skyldigheten och möjligheterna för arbetsgivarna att ha kvar färdigrehabiliterade människor på arbetsplatserna.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 26 september 2005

Alf Eriksson (s)

Hans Hoff (s)

Majléne Westerlund Panke (s)

Pär Axel Sahlberg (s)